

[Ministeren for skatter og afgifter]

beløb har landbrugets organisationer ikke engang været parate til at optage en drøftelse og en forhandling med regeringen om. Det er også kommet frem under de drøftelser, vi har ført med det radikale venstre. Det er altså årsagen til, at regeringen derefter har droppet dette forslag.

Men jeg må sige, at med det ændringsforslag, vi nu har stillet om de 7 promille, og efter at de 200 mill. kr. til betrængte landmænd er trukket ud, er der tale om, at den økonomiske virkning af forslaget i forhold til landbrugserhvervet er præcis den samme.

Men ellers er jeg da enig med hr. Wilhjelm, når hr. Wilhjelm siger, at det ikke er neutralt, for sandheden er, at det forslag, regeringen har stillet, ikke inddrager hele gevinsten. Det gjorde det oprindelige forslag altså heller ikke, så i den forstand har hr. Wilhjelm jo ret.

Hr. Arne Bjerregaard talte om at udnytte landbrugserhvervet i den givne situation. Jeg synes, det er en meget stærk argumentation, hr. Arne Bjerregaard her fremfører, og jeg vil godt tillade mig at sige, at den har intet som helst med sandheden at gøre. I øvrigt var jeg meget ked af hr. Arne Bjerregaards indlæg. Jeg håber ikke, at formuleringerne skulle opfattes som en trussel, men hvis det er tilfældet, så håber jeg, at læreren hr. Arne Bjerregaard har haft regnestokken i brug.

Om det ændringsforslag, som retsforbundet har stillet, skal jeg kun sige, at jeg principielt har megen sympati derfor. Jeg har i de drøftelser, jeg har ført med repræsentanter for retsforbundet, givet udtryk for, at det ikke er muligt i den givne, aktuelle situation at løse alle de problemer, som knytter sig til ejendomsbeskatningen, men at jeg er meget indstillet på også i denne folketingssamling at tage et initiativ med henblik på løsning af ejendomsbeskatningsproblemet.

Jens Peter Jensen (V):

Det forekommer mig, at selv om det er ændringsforslag, vi taler om, er der noget fundamentalt forkert i den holdning, regeringen har til denne sag.

Se, høje ting, hvis man vil gennemføre en devaluering, så er formålet med den, at man vil lave en forandring i indkomstfordelingen i det danske samfund, så er formålet, at man vil prøve på at trække kapital, arbejdskraft

og initiativ til de områder, der i den givne situation er de mest samfundsnyttige, altså flytte folk fra et område, de hidtil har haft, eller fra et arbejde, som de slet ikke har haft. Derfor er det grundlæggende forkert, at man kommer og siger, at man vil inddrage en devalueringsgevinst til fordel for statskassen. Det er jo en fundamental misforståelse af økonomisk politik.

Det, det drejer sig om, er jo, at de mennesker, der var hernede i formiddags, der møder enkeltvis op, bærer en 3-4 stykker på deres skuldre, som kan skabe beskæftigelse og arbejde, valutaindtjening til det danske samfund, når man gennemfører en devaluering. Men det kan de ikke komme til, hvis man vil lave en følgelovgivning, der ødelægger devalueringens egentlige mening. Det er det, der er det centrale i det. Og så står man her og taler om, at man skal fordele en devalueringsgevinst.

Undskyld, jeg siger det, men det lader sig ikke gøre at skabe tillid til dansk økonomisk politik i de lande, vi har samarbejde med, som vi skal forhandle med om at gennemføre justeringer af den danske valuta, som vi skal forhandle med om en følgelovgivning, hvis denne følgelovgivning er, at man bare indkasserer til fordel for statskassen, hvad der skulle være resultatet af en devaluering.

Det må være sådan, at vi her i samfundet respekterer, at når vi laver de forandringer, så er hensigten, at vi skal lave noget produktivt, noget nyttigt, og have en valutaindtjening. Det er det, det drejer sig om, og ikke et almindeligt indenlandsk fordelingsproblem, hvor alle skal være lige og alle i overensstemmelse med de kønneste ord skal bære samme byrder. Devaluering er udtryk for en forandring i samfundet.

Ivar Hansen (V):

Hr. Wilhjelmets betragtninger her for lidt siden synes jeg unddrager sig videre debat, så den skal jeg ikke genoptage. Jeg vil dog blot i den forbindelse sige, at det jo netop er problemet for dansk landbrug, at de indenlandske omkostninger efterhånden har nået en sådan højde, at det overhovedet er vanskeligt at holde produktionen i gang. Og så spørger jeg: hvordan mon det så vil gå med den meget store nettovalutaindtjening, det